

PERSOONLIJK VERHAAL

PUCK KOOIJ - FUNERAIRE UITSTAPJE IN BOEDAPEST

Jozsef Antall, minister president

Met de Vrienden van het Rijksmuseum Twenthe in Enschede heb ik in de nazomer van 2014 een kort reisje naar Boedapest gemaakt.

Wat een prachtige stad! Heel indrukwekkend de voor ons onbekende maar bewogen geschiedenis van Hongarije, dat vóór WO-I driemaal zo groot was als nu. Boedapest is vorstelijk gelegen in een bocht van de Donau. Met de bouw van de Kettingbrug werden Buda en Pest met elkaar verbonden. Men noemt Boedapest een waterhoofd op een klein lichaam: hier woont dan ook 20% van de Hongaren. De grootste bloei maakte Hongarije door toen het deel uitmaakte van de Donaumonarchie, waarbij Oostenrijk, met name de Habsburgers – tot het einde van WO-I – de lakens uitdeelde. Muziek neemt een belangrijke plaats in bij de Hongaren, ik genoot er van ballet en concerten, o.a. in de door met pracht en praal uitgedoste Opera. Ik zag er prachtige paleizen, kerken en musea, het parlamentsgebouw, de grootste synagoge van Europa, en bewonderde er adembenemend mooie schilderijen, mozaïeken, beschilderde plafonds, marmeren vloeren en zuilen. Jugendstil is rijk vertegenwoordigd.

Maar waar ik als fervent funerair geïnteresseerde ook hogelijk van genoot was de **KEREPESIBEGRAAFPLAATS**, anno 1847, 56 ha. groot, royaal opgezet op egaal terrein, prachtige parkaanleg met een rijk planten- en bomenbestand. Hier vonden de aanzienlijkste Hongaren hun laatste rustplaats. Verrukkelijk om hier in alle rust in je eentje rond te lopen en de ene na de andere bemoste, melancholieke sculptuur te bewonderen. De begraafplaats behoort dan ook tot de grootste beeldenparken van Europa.

Sommige beelden en grafgedenktekens zijn zo monumentaal dat zij ongetwijfeld voor een

Lajos Kossuth, vrijheidsstrijder

Blaha Lujza, actrice

beroemdheid waren opgetrokken, maar helaas, de Hongaarse beroemdheden zijn aan ons nauwelijks bekend. Van enkele kon ik bijzonderheden achterhalen, zoals van Dr. Jozsef Antall (1932-1993), de eerste vrij gekozen minister-president na de val van het communisme in 1990, een imponerend monument met op de vier hoeken galopperende paarden met versluierde ruiters. Het mausoleum van Lajos Kossuth (1802-1894) sloeg alles, het is dan ook het grootste grafmonument van Hongarije. Het bouwwerk werd, met allegorische sculpturen de vrijheid en overwinning verheerlijkend, in eclectische stijl opgetrokken. Kossuth was de leider van de vrijheidsstrijd 1848/49 voor bevestiging van de Hongaarse autonomie. Na de ineenstorting werd hij verbannen en stierf in Turijn. De twee dreigende luipaarden aan weerszijden van de ingang, springen direct in het oog. Hoog bovenop het monument staat een allegorische figuur met vleugels bij een overwonnen leeuw, die een fakkel fier omhoog steekt. Het vrij liggende praalgraf van Lujza Blaha (1850-1926), een actrice, was aan alle kanten bezienswaardig. Op een praalbed onder een baldakijn ligt een jonge vrouw met aan haar voeteneind een treurende man die een snaarinstrument bespeelt, rondom haar zitten zingende aandoenlijk mollige engeltjes.

Lopend langs de Arcaden waande ik mij in het Walhalla. Twee lange muren, doorsneden met een laan met bomen, met aan weerszijden de meest pathetische en door de elementen van een mooi patina voorziene beelden brachten mij in vervoering. Ik heb op onderwetse manier 2 rolletjes à 36 opnamen volgeschoten. Niets zo heerlijk als om beelden van alle kanten te bekijken om daarna de mooiste foto te maken. In 2,5 uur heb ik misschien een derde deel van dit prachtige park kunnen bekijken, mijn tijd was om, maar wat had ik graag hier nog eens dezelfde tijd doorgebracht. Misschien in een volgend leven...

Het bijgelegen funeraire museum, anno 1991, was wat pover, 3 koetsen behoorden tot de opvallendste rouwattributen.

arcadegalerij

